

Протокол

№

гр. София, 30.01.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11886** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11.12 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА М. Т. П. – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, се явява лично и с адв. Г., с представено пълномощно по делото от днес.

ОТВЕТНИКЪТ ПОЛИЦЕЙСКИ ОРГАН ПРИ 01 РУП-СДВР - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

АДВ. Г. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

АДВ. Г. – Поддържам жалбата. Не възразявам да се приеме представената административна преписка. Считам, че представените докладни записки сочат изборително фактите по случая. Държим на допуснатия ни свидетел, който водим и се намира извън залата. Други доказателствени искания нямам.

По доказателствата
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля.

СЪДЪТ въведе в залата свидетеля.

СНЕМА самоличността му:

М. П. С. – 26 г., неосъждана, български гражданин, без дела и родство със страните, предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината.

СВИД. С. – Познавам жалбоподателката П.. Бяхме колежки в университета. Познавам я някъде от около 6-7 години. Запозната съм със случая на 08.11.2013 г, тъй като се бяхме събрали заедно в едно барче на ул. С. С., където празнувахме имения ден на жалбоподателката М. П. и на още едно момче, което се нарича А.. Аз отидох в това заведение към 21.00 ч., а останалите от групата бях там преди мен. Бяхме някъде около 7-8 човека там. Останахме там някъде до 21.45 – 22.00 ч., когато решихме да отидем в едно друго барче. Идеята беше да отидем в друго заведение. Мисля, че се намира някъде на ул. Ш.. Имахме бутилка вино и разляхме на всеки по малко в пластмасови чаши, след което тръгнахме към другото заведение с чашите в ръка. Тръгнахме от началото на ул. С. С. към улица Ш.. Минахме покрай сградата на Б., където видяхме, че имаше много хора, камери, които снимаха, имаше много полицаи. Като минавахме разпознахме Волен С., след което продължихме пътя си и застанахме от другата страна на скупчилите се хора - от другата страна на телевизията, по диагонал на сградата на телевизията към ул. Ш.. Стана ни интересно какъв е поводът на това събиране. Видяхме Волен С. и внезапно ни възникна желанието всички вкупом да изразим гражданската си позиция и извикахме „оставка”. Това беше само един път. Камерите бяха обградили един човек, който се опитваше да си отиде, но те не го пускаха. В момента, в който ние извикахме „оставка” вниманието от този човек се обърна към нас. Репортерите и хората, които бяха около Волен С. се затичаха към нас и започнаха да викат „бързо, бързо, снимайте ги, какви сте вие, къде се намирате” и започнаха да ни провокират с въпроси. Приблжиха се много близо към нас и започнаха да ни провокират с изрази „на кого ще викате оставка”, „вие за какви се мислите тука”. Според мен групата беше от около десетина човека – 8 мъже и две жени, едната от които беше руса. Не знаем имената на тези хора. Волен С. остана по-настрани от нас. Групата беше предимно около жалбоподателката М. П., а аз успях да се дръпна малко по-настрани. Когато групата приближи мислех, че те са охраната на Волен С., а не народни представители, тъй като бяха много едри и приличаха на бодигардове. Аз отстрани видях, че те са наобиколили М. П. и видях, че върху лицето на един човек, за когото по-късно разбрах, че е народният представител Ч., се стича вино. Разбрах, че чашата на М. се е разляла върху лицето на Ч., но не разбрах как е станало това, дали е в следствие, че са я бутнали или е някаква реакция на защита от нейна страна, тъй като имаше много хора. Опитахме се да избягаме от тази група, но от страна на тези лица извикаха полиция. Полицаи имаше и през цялото време и около нас, но те не взимаха отношение. Не взимаха отношение само наблюдаваха какво се случи. Някой от тази група извика полицаите с викове „бързо, бързо, вижте какво ми направиха”. Тогава се намесиха полицаите и взеха личната карта на М. П.. Всичко това се снимаше от телевизия „А.”. Някои от присъстващите като видяха

личната карта на П. казаха да я снимат с телефони и с камерите. Полицаяте извикаха М. към патрулната кола и я вкараха в колата. Още едно момиче и едно момче от нашата група прибраха в патрулната кола. Моята лична карта не са искали за проверка. След това разбрахме, че ще ги закарат в 01 РУП. Аз и още няколко човека взехме такси и отидохме в 01 РУП, където вече бяха депутатите от „А.“ и камери от телевизия „А.“. Те чакаха г-н Ч., който даваше показания, но като ни видяха дойдоха при нас с камерите и ни провокираха с различни въпроси.

Имаше много полиция пред сградата на Б., които бяха повече от протестиращите, вкл. имаше и спрели патрулни коли. Когато групата от „А.“ дойде към нас полицаите даже се дръпнаха настрани, за да им направят път и не се намесиха по никакъв начин. Полицаите се намесиха чак когато ги извикаха да ни задържат. М. през цялото време се опитваше да се защити. Според мен хулиганските прояви дойдоха от народните представители, които показваха хулигански действия.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА П. – Нямам въпроси към свидетеля.

С оглед становището на страните за липсата на доказателствени искания, съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Г. – Моля на основание чл. 63, ал. 4 от ЗМВР да прогласите заповедта за задържане за незаконосъобразна. Жалбата е допустима защото е срещу акт подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 269, ал.1 от ЗМВР. Считам, че същата е основателна. По ал. 1, чл. 63 т.1 трябва да се направи обосновано предположение, че конкретното лице е извършило престъпление за да бъде задържано 24 часа в РУП, където тя преседя до обяд на другия ден на някаква пейка заедно с престъпници. Твърдя, че и в днешното съдебно заседание, а и в показанията в двете докладни записки, не се откриха доказателства, за да се направи обосновано предположение. Това се потвърди и от прокурора, който освободи трите задържани лица. Тук се установи, че се доказва обратното – че членовете на „А.“ са нападнали група младежи с действията си. Най-притеснителното за мен е че полицаите не са предприели никакви действия.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.36 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: